

**UCHWAŁA NR XXVI/376/20
RADY MIASTA KOŁOBRZEG**

z dnia 28 lipca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i poz. 695) Rada Miasta Kołobrzeg uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę [REDAKTED] na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi oraz pouczenie wynikające z treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Kołobrzeg do przesłania skarżącemu niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Piotr Lewandowski

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi

Zgodnie z § 51a Statutu Miasta Kołobrzeg rozpatrzeniem skargi zajmowała się Komisja Skarg, Wniosków i Petycji. Po dokonaniu analizy dokumentów, wysłuchaniu skarżącego, Zastępcy Prezydenta ds. Gospodarczych, Skarbnika Miasta Kołobrzeg, Naczelnika Wydziału Dochodów Urzędu Miasta, Prezesa spółki Komunikacja Miejska Sp. z o. o., Naczelnika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Lokalowej Urzędu Miasta, Komisja ustaliła, co następuje:

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 24 czerwca 2020 r. wpłynęła do Biura Rady Miasta skarga [REDAKTED] na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg w zakresie następujących spraw:

1) niepodjęcia wszystkich działań wynikających z realizacji uchwały Rady Miasta Nr XL/612/18 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie ustalenia stref płatnego parkowania oraz opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg oraz sposobu ich pobierania.

2) niepodjęcia działań egzekucyjnych, wynikających wprost z przepisów, dotyczących postępowania egzekucyjnego określonych w Ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Skarżący wskazał, że pomimo tego, że nie uiścił opłaty dodatkowej w wysokości 50, 00 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania Prezesa Zarządu Spółki Komunikacja Miejska w Kołobrzegu Sp. z o.o., nie wszczęto postępowania egzekucyjnego w administracji na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.06.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3) celowego wprowadzenia w błąd i poświadczenia nieprawdy przez Prezydent Miasta. Skarżący zarzucił wprowadzenie w błąd i poświadczenie nieprawdy w pismach Prezydenta kierowanych do Wojewody Zachodniopomorskiego oraz do Skarżącego. Ponadto wskazał, że z treści tych pism wynika, że w momencie zaparkowania pojazdu Skarżącego przy ul. Łopuskiego, Strefa Płatnego Pakowania nie była prawidłowo oznakowana w tym miejscu, a tym samym nie było podstawy prawnej do pobrania opłaty z tytułu zaparkowania w Strefie Płatnego Parkowania.

4) niepodjęcia działań, mających na celu egzekucję należności, wynikających z realizacji Uchwały Nr XXXVII/551/17 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa oraz Uchwały Nr XIV/147/15 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej, a także wynikających z przepisów ustawy Kodeks Wykroczeń, w stosunku do osób podlegających obowiązkowi zapłaty podatku lokalnego, jakim jest opłata uzdrowiskowa oraz podmiotu, który rozpoczął działalność, polegającą na świadczeniu usług hotelarskich w obiektach hotelarskich - kemping, pole biwakowe bez zgłoszenia tych obiektów do prowadzonej w Gminie Miasto Kołobrzeg ewidencji innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

5) przekroczenia uprawnień w zakresie ustalenia zasad funkcjonowania kołobrzesckiej Strefy Płatnego Parkowania. Skarżący wskazał, że Prezydent Miasta, wydając Zarządzenie Nr 49/20 Prezydenta Miasta Kołobrzeg z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie stwierdzenia Regulaminu korzystania ze strefy płatnego parkowania na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg, przekroczyła uprawnienia w zakresie wprowadzenia regulacji prawnych, dotyczących postępowania reklamacyjnego i odwoławczego (Rozdział IV Regulaminu korzystania ze strefy płatnego parkowania na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg, stanowiącego załącznik do zarządzenia).

6) niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień w zakresie funkcjonowania płatnych parkingów administrowanych przez Komunikację Miejską w Kołobrzegu Sp. z o.o. poprzez bezprzetargowe powierzenie parkingów przy ul. Kasprowicza i ul. Fredry spółce Komunikacja Miejska w Kołobrzegu. Skarżący wskazał, że zainteresowanych osób i podmiotów prowadzeniem działalności parkingowej było więcej. Skarżący zarzucił Prezydent niegospodarność poprzez podpisanie umowy z ceną na poziomie 4,00 zł/godz, kiedy poprzedni podmiot miał wyższą cenę. Ponadto skarżący zarzucił zastosowanie nieprawidłowej podstawy prawnej w Regulaminie korzystania z płatnych parkingów zarządzanych przez Komunikację Miejską w Kołobrzegu oraz nieprawidłowe oznakowanie tych parkingów w zakresie postawienia nieodpowiednich znaków oraz braku pod znakiem informacji o zakazie parkowania przyczep.

7) niedopełnienia obowiązków, wynikających z ustawy o samorządzie gminnym, dotyczących zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty opisanych w art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym. Skarżący uważa, że usuwanie i oczyszczanie ścieków komunalnych obejmuje m.in. usuwanie i oczyszczanie tzw. nieczystości stałych (szambo). Zarzucił, że Gmina Miasto Kołobrzeg nie zapewnia odbioru tych nieczystości z małych instalacji ściekowych, umieszczonych na Rodzinnych Ogródkach Działkowych, które nie są podłączone do kanalizacji miejskiej. Skarżący odniósł się także do parkujących i zrzucających nieczystości do gruntu kamperów.

8) niedopełnienia obowiązków i braku dochowania należytej staranności przy oznakowaniu znakami drogowymi. Skarżący jako przykład podał niepoprawne oznakowanie miejsca postojowego dla osób niepełnosprawnych przy ul. Jana Pawła II w zakresie niezachowania odległości 1,5 m na chodniku.

Prezydent Miasta, ustosunkowując się do skargi pismem z dnia 08.07.2020 r., wyjaśniła, co następuje:

Ad 1) Funkcjonowanie stref płatnego parkowania na terenie miasta Kołobrzeg obecnie reguluje Uchwała Nr Uchwała Nr XVI/223/19 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania oraz opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg oraz sposobu ich pobierania. Skarżący natomiast zarzucił Prezydent Miasta Kołobrzeg niepodjęcie wszystkich działań wynikających z realizacji uchwały nr XL/612/18 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie ustalenia stref płatnego parkowania oraz opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg oraz sposobu ich pobierania tj. uchwały, która straciła moc. Nie wskazał jednocześnie konkretnie, o jaki zakres działań chodzi. Z uwagi na brak doprecyzowania zarzutu nie ma możliwości odniesienia się.

Ad 2) W związku z pozostawieniem pojazdu o nr rejestracyjnym ZKL 17520 przy ulicy Łopuskiego (na odcinku ul. Armii Krajowej przy ORANGE) bez wniesienia opłaty należnej za parkowanie w SPP, na podstawie informacji uzyskanej przez administratora SPP tj. Spółki Komunikacja Miejska w Kołobrzegu Sp. z o.o., Prezydent wyjaśniła :

- w dniu 03.06.2019 r. zostało wystawione przez kontrolera strefy płatnego parkowania zawiadomienie numer 251906031643 za nieopłacony postój pojazdu ZKL 17520,

- w dniu 31.12.2019 r. zostało wystawione upomnienie przez Komunikację Miejską w Kołobrzegu numer SPP/JC/3119/U/2019/1, które Skarżący odebrał w dniu 07.02.2020 r.

Zgodnie z umową zawartą między Gminą Miasto Kołobrzeg a Komunikacją Miejską w Kołobrzegu z dnia 30.04.2018 r. w przypadku, gdy zobowiązany nie wpłacił należnej opłaty na wystawione wezwanie czy upomnienie, dane osobowe, pojazdów i okresów nieopłaconego parkowania są przekazywane do komórki windykacyjnej Urzędu Miasta Kołobrzeg celem dalszej egzekucji. Spółka na dzień dzisiejszy przekazała część zobowiązań za 2019 rok w celu wszczęcia postępowań egzekucyjnych w administracji. Ogłoszenie stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii z powodu COVID-19 wstrzymało lub utrudniło prowadzenie postępowań windykacyjnych w tym czasie. Zobowiązanie Skarżącego będzie przekazane w kolejnej transzy. Prezes Zarządu spółki Komunikacja Miejska w Kołobrzegu Sp. z o.o. wyjaśnił, że nastąpi to w trzecim kwartale bieżącego roku.

Ad 3) W zakresie zarzutu, dotyczącego celowego wprowadzenia w błąd i poświadczenia nieprawdy w odpowiedzi na pisma kierowane do Skarżącego oraz organów administracji publicznej Prezydent Miasta wyjaśniła, że w miesiącu grudniu 2019 r. wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej Skarżący wystąpił o udzielenie informacji publicznej, dotyczącej podania daty (dzień-miesiąc-rok) ustawienia znaku D-45 „koniec strefy płatnego parkowania” na odcinku ul. Łopuskiego na wysokości budynku dawnej Marony. Jest to odcinek drogi (ul. Łopuskiego) zlokalizowany w strefie płatnego parkowania, co do którego Skarżący wnosił skargę w miesiącu wrześniu 2019 r. w zakresie niewłaściwego oznakowania poziomego płatnych miejsc postojowych.

Pismem znak BPM.1431.42.2019.VII z dnia 13.01.2020 r. udzielono Skarżącemu odpowiedzi, że znak D-45, będący przedmiotem zapytania, ustawiony został we wskazanym przez niego miejscu dnia 01.10.2019 r.

Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez Komunikację Miejską sp. z o.o. w Kołobrzegu tj. administratora strefy płatnego parkowania, został on uzupełniony po stwierdzeniu jego braku. Zdarza się, że znaki są niejednokrotnie przedmiotem wandalizmu, kradzieży, kolizji drogowych, czy też są demontowane podczas prac drogowych. Spółka stara się reagować niezwłocznie po stwierdzeniu takiej sytuacji i zleca umieszczenie znaku ponownie.

Ponadto Prezydent wyjaśniła, że zgodnie z art. 13b ust. 3 ustawy o drogach publicznych ustalenie strefy płatnego parkowania należy do rady gminy i należy przez to rozumieć określenie granic obszaru, gdzie za postój pobiera się opłatę. Natomiast organ właściwy do zarządzania ruchem odpowiada za wyznaczenie w strefie, po uzgodnieniu z zarządcą drogi, miejsc przeznaczonych na postój pojazdów. Posłużenie się przez ustawodawcę różnymi pojęciami "ustalenie" strefy płatnego parkowania i "wyznaczenie" miejsc płatnego postoju, a także rozdzielenie tych kompetencji między różne podmioty wskazuje, że ustalenie strefy płatnego parkowania nie jest równoznaczne z wyznaczeniem miejsc płatnego postoju. Miejsca i stanowiska postojowe wyznacza się za pomocą odpowiednich znaków drogowych, określonych w rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2310) i rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r., poz. 2211 z późn. zm.). Znaki, dotyczące strefy płatnego parkowania i miejsc postojowych w strefie, mają charakter znaków informacyjnych i nie kreują obowiązku uiszczenia opłaty za postój w miejscach wyznaczonych tymi znakami, lecz informują, że w tych miejscach taki obowiązek istnieje z mocy prawa. Z § 58 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z 31 lipca 2002 r. wynika, że wjazd do strefy płatnego

postoiu oznacza się znakiem D-44 "strefa płatnego parkowania". Natomiast wyjazd ze strefy płatnego parkowania jest oznaczony znakiem D-45 "koniec strefy płatnego parkowania". W strefie miejsca do postoiu pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi D-18 "parking" oraz znakami poziomymi liniami: znakiem P-18 "stanowisko postojowe", P-19 " linia wyznaczająca pas postojowy". W niniejszej sprawie kierujący pojazdem miał wiedzę, że znajduje się w strefie płatnego parkowania, gdyż na wjeździe do niej stał znak informacyjny D-44. Jeżeli dojeżdżając do miejsca postojowego nie minął znaku D-45 odwołującego strefę, to parkując pojazd na konkretnym prawidłowo wyznaczonym (oznakowanym) miejscu postojowym musiał liczyć się z tym, że ciągle jeszcze przebywa w strefie płatnego parkowania i za postój w tak wyznaczonym miejscu powinien uiścić opłatę.

Ad 4) Odnosząc się do punktu 4 skargi Prezydent Miasta wskazała, że zasady poboru opłaty uzdrowskiej zostały Skarżącemu szczegółowo wyjaśnione w odpowiedzi na skargę z dnia 10.09.2019 r. W zakresie egzekucji należności wynikających z realizacji uchwały Nr XXXVII/551/17 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowskiej w drodze inkasa oraz uchwały w sprawie poboru opłaty uzdrowskiej Prezydent Miasta wyjaśniła, że podjęła decyzję o odstąpieniu dochodzenia opłaty uzdrowskiej od uczestników Sunrise Festival w 2019 roku w oparciu o analizę porównawczą kosztów dochodzenia opłaty i przewidywanych wpływów. Pole namiotowe zostało zorganizowane w dniach 18-23 lipca 2019 r. na potrzeby festiwalu. Opłata uzdrowska powinna zostać zapłacona przez osoby na nim przebywające dłużej niż dobę, za każdą rozpoczętą dobę. Z informacji uzyskanej od organizatora festiwalu wynikało, że z uwagi na problemy z systemem informatycznym, które wystąpiły podczas festiwalu, nie ma możliwości dokładnego wskazania, kto ile dób przebywał. Potwierdził za to, że z pola namiotowego korzystało 856 osób, a pobyt trwał średnio 2-3 doby. W zaistniałej sytuacji jedyną drogą wyegzekwowania opłaty uzdrowskiej byłoby przeprowadzenie indywidualnych postępowań podatkowych celem wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania do zapłaty dla każdej z przebywających osób. Procedura obejmowałaby przeprowadzenie 856 postępowań z urzędu poprzez wysyłkę 2 postanowień (wszczęcie postępowania + zapoznanie się z aktami sprawy) oraz wysyłkę decyzji określającej wysokość zobowiązania do zapłaty. Koszt wysyłki jednego listu to 5,90 zł, tym samym koszt jednego postępowania to min. 11,80 zł. Przybliżony minimalny koszt dochodzenia opłaty uzdrowskiej z urzędu wyniosłby zatem 10.100,80 zł (856 x 11,80 zł). Do tego należałoby doliczyć koszty materiałów biurowych (papier, koperty, zwrotki) oraz nakłady pracownicze. Ponadto należałoby wziąć pod uwagę, że część osób nie zapłaciłaby należności po otrzymaniu decyzji, co skutkowałoby koniecznością podjęcia dalszych czynności egzekucyjnych - wysłanie upomnienia, ewentualnie tytułu wykonawczego, co wygenerowałoby kolejne koszty dochodzenia opłaty. Postępowania prowadzone wobec osób przebywających za granicą także spowodowałyby wzrost kosztów dochodzenia należności. Szacowane wpływy z opłaty uzdrowskiej wyniosłby 10.272,00 zł (zakładając średnio 3-dobowy pobyt, 856 osób, stawkę opłaty – 4,00 zł). Prezydent miasta uwzględniła ponadto możliwy negatywny wpływ na wizerunek miasta (dochodzenie kwoty kilkunastu złotych na poziomie kosztów wysyłki) oraz organizację festiwalu (brak informacji o dodatkowych kosztach pobytu na festiwalu). Kierując się względami ekonomicznymi i wizerunkowymi Kołobrzegu Prezydent Miasta podjęła zatem decyzję o odstąpieniu dochodzenia opłaty uzdrowskiej. Taka decyzja znalazła także uzasadnienie w art. 6 ust. 8a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.), który wskazuje, że nie wszczyna się postępowań, jeżeli wysokość zobowiązania podatkowego nie przekraczałaby najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru.

Ad 5) W związku z tym, że pismo w pkt. 5 stanowi skargę na Zarządzenie Nr 49/20 Prezydenta Miasta Kołobrzeg z dnia 26 marca 2020r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu korzystania ze strefy płatnego parkowania na terenie Gminy Miasto

Kołobrzeg zgodnie z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019, poz. 2325 z późn. zm.) Prezydent Miasta oświadczyła, że skarga w ustawowym terminie zostanie przekazana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wraz z aktami sprawy.

Ad 6) Odpowiadając na zarzuty, dotyczące wydzierżawienia Komunikacji Miejskiej sp. z o.o. w Kołobrzegu parkingów, zlokalizowanych przy ul. Kasprowicza i ul. Fredry, technicznie określanych odpowiednio Parking KASPROWICZA i Parking AMFITEATR, Prezydent Miasta wyjaśniła, że powyższe parkingi są komplementarne ze strefami płatnego parkowania oraz są elementem polityki parkingowej, dotyczącej strefy uzdrowskiej. Z tego względu ceny opłat na tych parkingach zostały skalkulowane na takim poziomie, aby nie zachęcać do parkowania w strefach płatnego parkowania (szczególnie poza okresem sezonu letniego). Przedmiotowe parkingi nie są parkingami strzeżonymi, zatem zastosowana odpłatność nie powinna być wyższa niż na miejscach postojowych położonych w pobliżu. Miasto nie planowało oddać parkingów w dzierżawę w trybie przetargu nieograniczonego. Z uwagi na poniesione nakłady na Parkingu KASPROWICZA oraz funkcję Parkingu AMFITEATR jako parkingu otwartego, zawarcie umowy ze spółką miejską daje możliwość elastycznego kształtowania sposobu wykorzystania tych miejsc parkingowych w strefie nadmorskiej, jak również odpowiedniego kierowania przepływu pojazdów do wyznaczonych przez parkingi stref postojowych. Zawarcie umów dzierżaw wyżej wymienionych terenów na trzy lata w trybie bezprzetargowym nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, tj. art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 65 z późn. zm.) oraz w ramach kompetencji Prezydenta Miasta Kołobrzeg, tj. art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz. 713). Podobnie jak na parkingach w innych miejscowościach, szczególnie nadmorskich, parkingi takie tworzy się do obsługi ruchu turystycznego, w miejscach szczególnie atrakcyjnych dla turystów. Takie parkingi nie tworzy się do obsługi pojazdów ciężarowych z przyczepami, innych pojazdów z przyczepami (np. kempingowymi) czy też pojazdów specjalnych (kampery). Stąd też takie zakazy, np. na Parkingu AMFITEATR jest zakaz wjazdu pojazdów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 2 tony. Stosowne oznakowanie, zgodne z przepisami i opracowanym przez specjalistyczne przedsiębiorstwo projektowe schematem organizacji ruchu dla parkingów, umieszczone jest na wjazdach na parking. Podobnie regulaminy tychże parkingów umieszczone zostały na tablicach informacyjnych na każdym wjeździe. Wjazd i zajęcie miejsca na parkingu wiąże się z akceptacją zapisów regulaminu przez parkującego kierowcę. Zapisy zamieszczone w regulaminie korzystania z płatnego parkingu „AMFITEATR”, dotyczące znaku D-45 oraz podstaw prawnych zostaną przez Spółkę skorygowane. Jednak zapisy powyższe nie miały wpływu na sposób korzystania z parkingów przez jego użytkowników.

Ad 7) W zakresie zarzutów ujętych w punkcie 7, Prezydent Miasta wyjaśniła, że przytoczony art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) w danym przypadku nie ma zastosowania, ponieważ Gmina Miasto Kołobrzeg zapewnia możliwość przyłączenia się do sieci kanalizacyjnej. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.; zwanej dalej u.o.c.p.g) na właścicielu nieruchomości spoczywa obowiązek przyłączenia do sieci kanalizacyjnej lub w przypadku, gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenia nieruchomości w zbiornik bezodpływowy lub przydomową oczyszczalnię ścieków oraz pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości nieczystości ciekłych. W momencie niedopełnienia przez właściciela nieruchomości ww. obowiązków, zgodnie z art. 6 ust. 6 u.o.c.p.g, gmina jest obowiązana zorganizować odbiór nieczystości ciekłych. Prezydent miasta wskazała, że Gmina Miasto Kołobrzeg, zgodnie z art. 3 ust. 3 u.o.c.p.g, prowadzi ewidencje zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków oraz przeprowadza kontrole, dot. wywiązywania

się właściciela nieruchomości z obowiązku utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Polski Związek Działkowców nie poinformował Urzędu Miasta o posiadaniu zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków na terenach ogródków działkowych, zlokalizowanych w Gminie Miasto Kołobrzeg. W przypadku stwierdzenia pozbywania się nieczystości ciekłych w sposób niezgodny z prawem, należy o tym poinformować odpowiednie służby tj.: Policję lub Straż Miejską, które podejmują odpowiednie działania. W zakresie odbierania nieczystości od parkujących camperów, Prezydent Miasta Kołobrzeg nie jest zobligowana przepisami prawa do zorganizowania odbioru nieczystości ciekłych z kamperów parkujących na miejskim terenie. Właściciel kampera powinien oddawać nieczystości w miejsca do tego przeznaczone.

Ad 8) W zakresie oznakowania płatnych miejsc postojowych przy Al. Św. Jana Pawła II Prezydent Miasta wyjaśniła, że w trakcie przeprowadzonej wizji lokalnej potwierdzono, że chodnik na wysokości części nieruchomości, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 348/5 obr. 12, nie zachowuje wymaganej przepisami prawa szerokości. Powyższe spowodowane jest zajęciem bez zezwolenia zarządcy drogi części pasa drogowego w/w ulicy przez współwłaścicieli przyległej do niego nieruchomości. W tej kwestii wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające, mające na celu pozyskanie zajmowanego terenu i umożliwienie zarządcy drogi zapewnienia właściwych warunków komunikacyjnych na wskazanym obszarze strefy płatnego parkowania.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 15 lipca 2020 r. Skarbnik Miasta Kołobrzeg w zakresie zarzutu, dotyczącego niepodjęcia działań egzekucyjnych, wyjaśniła, że z powodu pandemii COVID-19 zawieszone zostały postępowania egzekucyjne. W umowie ze spółką Komunikacja Miejska w Kołobrzegu Sp. z o.o. znajduje się zapis, dotyczący przekazania do urzędu dokumentów celem wszczęcia postępowań egzekucyjnych w 4 transzach. Obowiązuje 5 - letni okres przedawnienia. Nie ma terminu na wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prezes Zarządu Spółki Komunikacja Miejska w Kołobrzegu Sp. z o.o. oświadczył, że w wyniku pandemii udało się przekazać część nieopłaconych opłat do windykacji. Natomiast kolejne zobowiązania za 2019 rok zostaną przekazane w tym roku. Zastępca Prezydenta ds. Gospodarczych przedstawiła dokładną ścieżkę procedury od momentu nieopłacenia opłaty dodatkowej do momentu wszczęcia postępowania egzekucyjnego. W zakresie zarzutu skargi, ujętego w punkcie 2, komisja uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego w punkcie 3 skargi, Zastępca Prezydenta ds. Gospodarczych, dodatkowo wyjaśniła, że znaki drogowe są na bieżąco uzupełniane po uzyskaniu informacji, że danego znaku brakuje w wyniku zniszczeń, wandalizmu. W momencie złożenia pierwszej skargi w dniu 9 września 2019 r., dot. nieprawidłowego oznakowania strefy płatnego parkowania, znak D-45 był postawiony w strefie płatnego parkowania, do której odniósł się Skarżący. Nie było zatem celowego wprowadzenia w błąd i poświadczenia nieprawdy w odpowiedzi udzielonej Skarżącemu oraz pismach kierowanych do organów administracji publicznej. Naczelnik Wydziału Gospodarki Komunalnej i Lokalowej potwierdził, że spółka na bieżąco jest informowana o wszelkich uszkodzeniach lub usunięciach znaków, a Spółka następnie te znaki uzupełnia. W zakresie zarzutu skargi, ujętego w punkcie 3, komisja uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego w punkcie 4 skargi, Naczelnik Wydziału Dochodów Urzędu Miasta dodatkowo wyjaśniła, że inkasent zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, odpowiada za podatek pobrany, a nie odprowadzony do budżetu gminy. Prezydent nie może dochodzić od inkasenta odpowiedzialności za to, że nie pobrał opłaty. Przepisy mówią wprost, że w takim przypadku inkasent nie odpowiada. Prezydent nie podpisuje umów z inkasentami. Dzieje się to na zasadzie oświadczenia woli. Instytucja inkasa jest instytucją wspomagającą, która ma za zadanie ułatwienie poboru. Nie wyklucza to jednocześnie uiszczenie podatku indywidualnie na konto gminy. Odnosząc się do zarzutu, że urząd może nałożyć karę grzywny lub ograniczenia

wolności, jeśli w nazwie obiektu, w którym świadczone są usługi noclegowe, Zastępca Prezydenta ds. Gospodarczych wyjaśniła, że w nazwie festiwalu, obiektu nie było nazwy pola biwakowego. W zakresie zarzutu skargi, ujętego w punkcie 4, komisja uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego w punkcie 6, Zastępca Prezydenta ds. Gospodarczych dodatkowo wyjaśniła, że w wyniku kontroli Komisji Rewizyjnej, dot. omawianych parkingów, jednym z wniosków było przekazanie tych parkingów do Komunikacji Miejskiej. Umowa podpisana ze spółką Komunikacja Miejska Sp. z o.o. jest umową komercyjną. W wyniku problemów z kamperami, stawiającymi na tych parkingach, zostały one tak oznakowane w celu właściwego sposobu użytkowania, który nie urąga miastu uzdrowiskowemu. Regulamin wdrożony na tych parkingach jest regulaminem Spółki, a nie Prezydenta Miasta. W zakresie zarzutu ujętego w punkcie 6, komisja uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego w punkcie 7 komisja przyjęła pisemne wyjaśnienia w całości i uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego punkcie 8, Zastępca Prezydenta Miasta ds. Gospodarczych uzupełniła informację, że w niektórych przypadkach na wnioski osób niepełnosprawnych, Prezydent Miasta przychyła się do mieszkańców z niepełnosprawnością ruchową o wyznaczenia miejsca postojowego dla osób niepełnosprawnych w wyznaczonych miejscach. Wszystkie miejsca postojowe dla osób niepełnosprawnych, ujęte w projekcie organizacji ruchu, zatwierdzone są przez Starostwo Powiatowe. W zakresie zarzutu ujętego w punkcie 8, komisja uznała zarzut za niezasadny.

W zakresie zarzutu, ujętego w punkcie 1, komisja przyjęła pisemne wyjaśnienia Prezydenta Miasta w całości i uznała zarzut za niezasadny.

W oparciu o powyższe Komisja wnosi do Rady o uznanie skargi za niezasadną.

Uzasadnienie prawne

Stosownie do brzmienia art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym organem stanowiącym i kontrolnym w gminie jest rada gminy. Jednocześnie, zgodnie z art. 18b ust. 1 ww. ustawy rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli. W tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Kompetencja rady gminy do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Prezydenta Miasta wynika jednocześnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady

Piotr Lewandowski